

Veļu laikam izskanot

No Mikelīem līdz Mārtiņiem dabā iestājas īpašs laiks. To sauc par Veļu jeb dvēseļu laiku. Mūsu skolas bērniem tas ir īpaši svarīgi, jo mazās sirsnīgas sauc pēc mīlestības, maiguma un sapratnes.

7. oktobrī ar svecītēm plaukstās mēs stāvējām Steķu sila kapos un iedziļinājāmies runātāju vārdos, ieklausījāmies melodijās. Degošas svecītes, sasildītas mazajās plaukstās, gūla uz vientuļajām kapu kopīgām. Mēs mācījāmies saprast, ka vientuļi bieži vien jūtamies ne vien mēs, dzīvie, bet tādi ir arī mirušie, kurus piemirsuši savējie.

18. oktobrī skolas aktu zālē pulcējāmies uz pasākumu «Veļu laiks manā izpratnē». Paldies bērniem par ieinteresētību, sapratni, par dzīves mācību, par dabiskumu. Pasākuma noslēgumā skolas pagalmā savu mīlestību ielikām sirsnīgas formā vei-

dotā liesmiņu mirgā. Pret debesīm pacēlās lūgšanas vārdi «Tēvs mūsu, kas esi debesīs...». Cik patiesi un sirsnīgi tie skanēja!

7. novembrī Līvānu Romas katoļu draudzes prāvests Artūrs Mozga skolas zālē klusinātā balsī iesāka aizrādumu par mirušo dvēselēm. Piekłusa paši lielākie resgaļi, bērnu rokas automātiski atkātoja katru priesteru kustību.

Paldies priesterim Artūram par šo gaismas brīdi tumšajā veļu laikā! Paldies mazajiem un lielajiem nebēdņiem, ka spējat būt arī citādi! Paldies gaišajiem kolēģiem un skolas direktoram Edgaram Vaivodam, ka spējat būt gaismas nesēji!

L. Laizāne,
Rudzātu speciālās
internātpamatskolas
4.-5. klases audzinātāja

● Skolas pagalmā sirsnīgas formā sakārtotās svecītes ar savām siltajām liesmiņām katrā raisīja pārdomas, kā dzīvot šajā pasaulē.